

Ιδού ο Νυμφίος έφτασε...!

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου, Θεολόγος - ΜΑ \(Ορθόδοξη Θεολογία\) ΕΑΠ](#)

Εισήλθαμε αγαπητοί Αναγνώστες, για άλλη μια φορά και άλλη μια φορά στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, είδη από την Κυριακή των Βαΐων το βράδυ όπου τελείται ο Όρθρος της Μεγάλης Δευτέρας. Οι τρεις πρώτες ημέρες της Μ. Εβδομάδας (ημερολογιακά δηλαδή όπως τελούνται από την Εκκλησία μας στον κόσμο από Κυριακή βράδυ ως και Μεγάλη Τρίτη βράδυ), δεσπόζει ο Νυμφίος Χριστός και οι Ακολουθίες λέγονται Ακολουθίες του Νυμφίου. Το βάρος δηλαδή πέφτει στον Κύριό μας ο οποίος βρίσκεται με το αγκάθινο στεφάνι, την χλαμύδα και το καλάμι ως σκήπτρο (αν και χρονικά δεν έχουν γίνει ακόμη αυτά τα γεγονότα) αλλά η Εκκλησία όπως ο Θεός βλέπει παρελθόν-παρόν και μέλλον ως συνεχές παρόν) να μας κοιτά με ένα βλέμμα διαπεραστικό αλλά ταυτόχρονα με παράπονο για την ανθρώπινη σκληροκαρδία.

Την ώρα που ο Ιερέας πηγαίνει εν πομπή το Νυμφίο περιφορά μέσα σε όλο το Ναό μέχρι να τον τοποθετήσει στο κέντρο του Σολέα οι ψάλτες ψέλνουν το γνωστό μας : «*Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὄν εὕρησει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὄν εὕρησει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνησον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». Δηλαδή σε νέα Ελληνικά ψέλνουμε :*Να, ο Νυμφίος ἔρχεται στο μέσο της νύχτας, κι ευτυχισμένος θα εἶναι ο δούλος που θα τον βρει (ο Νυμφίος) ξάγρυπνο να τον περιμένει· ἀνάξιος ὅμως πάλι θα εἶναι εκείνος, που θα τον βρει ῥάθυμο και απροετοίμαστο. Βλέπε, λοιπόν, ψυχὴ μου να μη βυθιστεῖς στον πνευματικό ὕπνο, για να μην παραδοθεῖς στο θάνατο (της αμαρτίας) και να μείνεις ἔξω της βασιλείας του Θεοῦ. Αλλά ἀνάνηψε κράζοντας· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶσαι εσύ ο Θεός· σώσε μας δια της προστασίας των επουρανίων ασωμάτων δυνάμεων (των Ἀγγέλων).*

Φυσικά σε αναφορά προς τον Θεό το κέντρο στρέφεται προς τον Νυμφίο, αλλά μέσα από την υμνωδία η Εκκλησία παράλληλα με την θέα του Νυμφίου, μας παρακινεί και στη συνάντηση μαζί Του με όλους εμάς τους πιστούς, κάτω όμως από συγκεκριμένες πνευματικές προϋποθέσεις (εγρήγορση-μετάνοια-επιστροφή-καθαρισμού ψυχής και σώματος) και αυτό τον ρόλο είχε η νηστεία και η εγκράτεια όλης της μεγάλης Τεσσαρακοστής αλλά και ιδιαιτέρως της Μεγάλης Εβδομάδος. Γι αυτό και η Εκκλησία μας προετοιμάζε με την περίοδο του Τριωδίου και τη Μεγάλη Σαρακοστή ιδιαιτέρως για να προσπαθήσουμε να υλοποιήσουμε όλα αυτά.

Επίσης κατά τις τρεις πρώτες ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος ψάλλεται μετά τα στιχηρά των αίνων και τα απόστιχα το εξαποστειλάριο: *«Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με»*. Σε νεοελληνική απόδοση ο ύμνος αυτό λέει: «Σωτήρα μου, βλέπω στολισμένο το σπίτι του γάμου, αλλά δεν έχω κατάλληλα ρούχα για να μπω μέσα. Κάνε λαμπερή τη στολή της ψυχής μου, Εσύ που δίνεις το Φως, και Σώσε με».

Άρα καταλαβαίνει κανείς ότι ο Νυμφίος της Εκκλησίας ο Χριστός, έρχεται (και επειδή ήδη γράφονται αυτές οι γραμμές Κυριακή βράδυ ήδη έφτασε) και θέλει να έρθει σε «γάμο», με όλους εμάς τους ανθρώπους και ιδιαιτέρως με την κάθε ψυχή που αγωνίζεται να έλθει σε κοινωνία μαζί Του. Το θέμα είναι ότι ο Κύριος έρχεται «εκούσια» με την θέλησή του προς αυτό το πάθος και ζητάει και εμείς ως πιστοί να έχουμε την ίδια θέληση προς Εκείνον. Στη πράξη φυσικά δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα, αλλά δεν είναι ακατόρθωτο με άσκηση, θέληση και αγώνα είναι εφικτό...!

Ο Χριστός, ως Νυμφίος, μας δίνεται ολοκληρωτικά σε όλους μαζί και στον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά αλλά ζητάει να κάνουμε και εμείς το ίδιο ψυχοσωματικά προς Εκείνον, γιατί πολλές φορές με τα χείλη των υμνούν, η καρδιά όμως απέχει πάρα πολύ σε αυτά που οφείλουμε να θέλουμε και κυρίως να υλοποιούμε. Οπότε η παρουσία και η Θέα του Χριστού σε «Άκρα Ταπείνωση» είναι και ο ύψος το δικό μας και καύχημα, γιατί έχουμε έναν Θεό να θυσιάζεται για εμάς και εμείς οφείλουμε να το υλοποιούμε στον ίδιο αλλά δια της εικόνα Του τον κάθε συνάνθρωπο.

Κλείνοντας το άρθρο μας, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Κύριος έρχεται-έφτασε και προ προπάντων πορεύεται προς το εκούσιο αλλά ταυτόχρονα και σωτήριο για εμάς τους πιστούς πάθος Του. Μπορεί τα γεγονότα στις αρχές-τρεις πρώτες ημέρες να μην έχουν τόσο σχέση με τα γεγονότα του πάθους και να πλεονάζει περισσότερο η διδασκαλία στις Ακολουθίες στις Ιερές Ακολουθίες. Όμως

γενικότερα στη ζωή μας οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε αλλά και να εφαρμόσουμε όλα αυτά τα οποία είναι καρπός από την μυστική αλλά και τόσο ουσιαστική «ιερά συνουσία» Νυμφίου και Νύμφης ψυχής κάθε πιστού, αλλά οφείλουμε ταυτόχρονα «να αποκτήσουμε αυτό το ένδυμα Γάμου» και να είμαστε εντός του Γάμου και όχι έξω όπως οι 5 μωρές παρθένες που κλείστηκαν έξω από αυτόν και ο Κύριος έβαλε στη θέση τους διά του Αγγέλου άλλους. Για να βιώσουμε τα πάθη, το Σταυρό και την Ανάσταση Του Κυρίου μόνο με την συμπόρευση με το Νυμφίο μπορούμε να ακολουθήσουμε και να ζήσουμε! Αμήν!

axrhstou.blogspot.com

PERMANENTLY_REMOVED